

Kelime-i Tevhid nasıl bizim için bir nokta-i istimdad olur ve nasıl hacatımızı temin edip ihtiyaçlarımıza cevap verebilir?

İnsan fitraten nihayetsiz aciz ve fakir olarak yaratılmıştır. Ve kainat içinde her şeye muhtaç olarak yaratıldığı için, her şeyde Allah'ın rahmet ve kudret elini, acizlik ve fakirlik hissi ile bilebilir ve görebilir. Her şeye muhtaç olan birisi, her şeyin sahibi olan bir zata istinat ve istimdat etmek zorundadır. Şayet insan her şeyin dizgini ve tedbirini Allah'tan bilip ona iman ile iltica etmez ise, her şeye karşı dilenci ve köle vaziyetini alır. Her hadise karşısında korkar ve titrer.

İnsanın fitratı ile kainat arasında bir kopukluk ve boşluk vardır. Şayet insan bu kopukluğu ve boşluğu, yani istinat ve istimdat noktalarını iman ve ibadet ile Allah'a dayandırmaz ise, mahlukatın en aciz ve zelil bir parçası olur. İman ve ibadet ise bu kopukluğu ve boşluğu dolduran yegane çözümdür. Zaten hakikati halde de insanın bütün ihtiyaç ve arzularını tatmin edip karşılık veren Allah'tır.

İnsanın mahiyetinde olan nihayetsiz acizlik damarı ancak nihayetsiz bir kudret tarafından tatmin edilebilir. Yine nihayetsiz fakir olan insanın fakrına nihayetsiz zengin olan Allah karşılık verip doyurabilir.

Güneşi bize lamba, ayı takvim yapan kudret, ancak bizim ihtiyaçlarımızı temin edebilir. İnsan ile Allah arasında en güzel bağ ve en güzel köprü ise **iman ve tevhit**. **Bu yüzden kelime-i tevhitte hem *istinat* hem de *istimdat* manaları bütün envai ile mevcuttur.**